

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 130 | Събота, 28 октомври 1972 г.

(3250)

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

Нашата проверка

Хидровъзел „Иовковци“ пред зимата

Започна полагането на глина в зъба на язовирната стена • Двусменна работа на обекта • Предзимната подготовка и новата строителна програма.

Продължава изграждането на язовир „Иовковци“ — най-големият хидросъоръжение в окръга. Въпреки неопределените условия в този район, породени от капризите на времето, строителите използват всеки благоприятен час и ден, за да осигурят нормални условия за работа през зимните месеци. Трудно е да се определи на кои подобности е най-спокойно, защото технологията на строителните процеси е такава, че ако ритъмът бъде нарушен, то това води до забавяне на цялата верига, обхващаща огромната хълмиста строителна площадка.

Затова на две сменни, а често и на три, когато налагат усложнения, строителите и техниците са на поста си. Най-важното в тези дни е, че започна полагането на глинения масив в зъба на язовирната стена. Работа трудна и отговорна, защото от качеството на нейното полагане, от „изпреварването“ на дъждовните и снежните дни до голяма степен зависи нормалният ход на бъдещите строително-монтажни работи и на временното извършване на каменния масив. Затова групите технически ръководители — инженерите Иван Петров и Добрев, както и специалните лаборанти са непрекъс-

нато на зъба на стената. В усилената подготовка са и работите за 1500 метровия тунел на главната деривация — едно ново и трудно изпълнимо съоръжение.

Мощният електробагер не прекъсва разкрива вековните каменни пластове, за да бъдат открити под формата на огромни скални късове от „перлините“ — самосвали в района на стената. По стома бетоновата галерия, „заха пала“ вече дава бряга на язовира, продължават да „шетат“ кофражисти и бетонджии. Напрегнато е всекидневие и на останалите основни подобности.

Едновременно с усиления за успешен изход от зима за изпълнението на тази дълга строителна програма се вземат мерки и за осигуряване на нормална работа през зимните месеци и за образцово изпълнение на задачите, предвидени по плана за 1973 година. Докато по първата задача почти всички проблеми са изяснени и пред разрешаване (през този период следва да се извърши строителство за над 400 000 лв., главно по язовирната стена, каменната пиера, главната деривация, пречиствателната станция и др.), то по втората има още неотчетени пунктове. Напрежението е по-голямо, мерки са необходими и по-реша-

телната намеса на инвеститора за осигуряване на всички проектно-сметни документи, за изменението на бетоновия профил на петкилометровия канал към главната деривация със стоманен. С тази промяна ще отпадне необходимостта от ангажирането на около 400 работници, ще се ускори неговото завършване и подобри качеството.

Колективът на „Хидрострой“, вече почти комплексен след реорганизацията, извършена преди няколко месеца, се подготвя за изпълнението на нова, по-напрегната по обем и сложност строителна програма за 1973 година.

Михаил МАНОЛОВ

Поглед към новата част на Велико Търново.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на прибиране на царевичката и сентабата на пшеница в окръга към 27 октомври 1972 г. (в проценти)

АПК, ТКЗС и ДЗС	Прибрана царевичка	Заста пшеница
1. Самоводене	55	35
2. Ресен	53	44
3. Поляришче	51	42
4. Лясковец	57	22
5. Д. Оряховица	52	32
6. Драганово	51	28
„ИВАЙЛО“	58	35
1. Павликиени	81	37
2. Върбовка	57	48
3. Сухиндол	85	38
4. Б. черква	57	40
5. Михалци	60	49
6. Дъско	62	58
7. Г. Липница	73	58
8. Карайсен	53	62
„РОСИЦА“	64	49
1. Г. Студена	48	53
2. Сивов	34	50
3. Суваца	30	51
4. Алеково	47	56
5. Драгомирово	51	61
6. Оряш	62	64
7. Козлевец	60	78
8. Овча могила	71	53
9. Моравя	81	77
„ДУНАВ“	50	59
1. П. Тръмбеш	62	46
2. П. Сеновец	96	54
3. Обединение	40	47
4. Д. Липница	85	51
5. Страхилово	83	57
6. Миславчево	46	77
„ЯНТРА“	67	54
1. Страхинца	83	46
2. Кален	51	42
3. Сушица	30	19
4. Асеново	59	46
5. Джулюница	48	32
6. ДЗС Кесарево	91	19
„ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“	58	36
1. В. Търново	80	28
2. Балаван	92	23
3. Златарница	80	31
4. Ц. кория	66	17
5. Килфарево	100	22
„Т. САРАЛИЕВ“	88	25
„ЧУМЕРНА“	91	—
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	65	46

ПРЕД НАЦИОНАЛНАТА ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТЕМА „ИЗДИГАНЕ НАУЧНОТО РАВНИЩЕ НА ПАРТИЙНО-ОРГАНИЗАЦИОННАТА РАБОТА — ВАЖНО ИЗИСКВАНЕ НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС“

Началото на един разговор

В четвъртък в Павликиени се състоя градската теоретична конференция, посветена на повишаване научността в партийната работа.

Доклад за организация и проверка на изпълнението на решението прочете Стефан Христов, първи секретар на градския комитет на Партията. Той подчерта, че повечето от първичните партийни организации са се отнесли с необходимата сериозност към подготовката на конференцията. На събранията е била направена задълбочена оценка на разглеждания проблем, приети са били действителни мероприятия за подобряване на партийно-организационната работа. В докладите и изказванията на комунистите значително място е било отделено на подготовката на решенията, на необходимостта да бъдат те по-конкретни, с ясно определена цел.

Същевременно в доклада на първия секретар на градския комитет на Партията била изразена тревогата, че на болярството от събранията са направени критични бележки, че е нарушена хубавата практика изпълнението на партийните решения да се отчита на всяко събрание.

Изказалите се участници в конференцията споделиха своя опит по организация и проверка на изпълнението на решението, направиха някои предложения.

С внимание бяха изслушани мислите, които сподели Николай Василев, секретар на Ок-

ръжния комитет на Партията. Той даде положителна оценка на конференцията, на извършената досега работа в градската партийна организация, като наблегна особено на това, че всичко е само едно добро начало, което трябва да се доведе докрай.

По-нататък другарят Василев говори за същността и значението на партийното решение в ръководната дейност

на Партията, наблегна на осъществяване на изискванията на правилата, научно-обосновани партийни решения и контролът на тяхното изпълнение.

Петър КАЙШАНОВ

Общинска конференция на тема „Партийното решение и организацията на неговото изпълнение“ се състоя в четвъртък и в Килфарево.

Високи програмирани добиви от царевичката

Научни работници от СА „Георги Димитров“ в София съдействуват на стопанствата • Най-високи са успехите на аграрно-промишлените комплекси „Ивайло“ и „Росица“

Колектив от научни работници от Селскостопанската академия „Георги Димитров“ в София по ръководството на масов производствен експеримент в окръга за програмиране на добивите от царевичката. На повече от 24 хил. дка поливни площи бяха отглеждани царевичка, от която бе програмиран среден добив по 1000 кг зърно от декара. Упоритият, всеотдаен труд на хората, които в продължение на месеци се грижиха за 50-те царевички блока, бе щедро възнаграден.

През тези есенни дни царевичката се бере от всеки блок поотделно. Добивът от тях се записва и отчита стриктно. А той за много от кооперативите е по-висок, отколкото се очакваше. В с. Дичини от

площ от 444 дка, където има еталонен посев, се получи добив от 1242 кг, който е един от най-значителните за страната. В стопанството в с. Ресен, където върху 3500 дка се отглежда програмирана царевичка, реколтата е от 1030 до 1200 кг от един декар.

Доволен си е и кооператорите от с. Лесичери. Те успяха да получат по 1188 кг царевичко зърно от декара. Малко по-нисък — 1150 кг от декара, е добивът на стопаните от с. Кучина. А земеделските труженици от Долна Оряховица за 1000-декаров блок със северно изложение и с наклон от 5 градуса, със задоволство узнаха, че добивът от програмирана царевичка е 1110 кг от декара. Това

е твърде изненадващо, защото по тези места досега не е отглеждана царевичка, която да даде от декара повече от 500 кг зърно.

Известните вече и обществени дати са, че от 20 812 дка, засети с програмирана царевичка, средните добиви са над 900 и над 1000 кг зърно от декара. А това е около 85,5 на сто от всички те експериментирани площи.

На първите места с по-високи програмирани добиви от царевичката сред аграрно-промишлените комплекси в окръга са АПК „Ивайло“ във Велико Търново и АПК „Росица“ в Павликиени.

Из в. „Кооперативно село“ 26 октомври 1972 год.

Вълнуващ празник

Гастрол на Кубинския национален балет във Велико Търново

Гостуването на Националния балет на Куба бе наистина голям празник за великотърновчани. Все още твърде млад, основан през 1948 г. от Алисия Алонсо, съпруга и Фернандо Алонсо и неговият брат Алберто Алонсо, след победата на революцията през 1959 г. получава звание Кубински национален балет. За един много кратък период той израсна стремително бързо в своя професионализъм. Многобройните награди на международни балетни конкурси в Москва, Варна, Париж и много други ни говорят за един голям талант на този народ, превъзходен в самите високи добродетели на човека в името на вечното стремление и свършенство, хармонията, изявиството и красотата в живота.

Три часа ние изпитахме вълнуващата наслада на това изкуство, поднесено с много вкус и майсторство. В първата част „Спрежение“, върху тема от Идальберто Галвес и хореографията Алберто Алонсо, беше представена борбата на любовта с раболопните сили на подтисничеството, което всява сред хората разложение и гибел. Накрая любовта възтържествува, силите на подтисничеството са унищожени и човекът е покорен от любовта и

я следва. Може да се каже, че оригиналната постройка на танците буди възхищение. Въпреки това сложно съчетание на класически и модернизиъм, Вълнуващ е контрастът при изграждането на двата противоположни образа. Тук младият кубински балет показа техника на голямо равнище, изключителна музикалност, ритмичност, голяма ансамбловост, необуздан темперамент. Нежността, пластичността при извайването на всяко движение на Мирта Пла, нейната грациозност и красота въздействуват силно и убедително върху зрителите. Темпераментността на Соня Калеро и техните партньори Ралу Бустабал и Уго Гуфанти ни завладяват със своята голяма техника, абсолютна точност и прецизна изработеност на всяко едно движение, съчетано и на сценно с много живот.

„Гран па дьо катр“ по музика на Чезаре Пуни е познато от известната литография на Чалон. Изобразяваща четирите големи балерини на века — Мария Талиони, Луис Гран, Карлота Грис, Фани Серито. Тук Алисия Алонсо постигна една изключителна лирична хореография, така добре усвоена и изцяло предала с много вкус и разбиране от четирите солистки на балета: Мирта Пла, Офелия Гонсалес, Лаура Алонсо, Мария-Елена Льеренте. Те показваха един свършен класически стил, много чаровност и обаятелност. Кулминационната точка на спектакъла бе „Кармен“ от Бизе-Шчедри — постановка Алберто Алонсо. Това е един голям бисер в това така трудно по красота и изкуство. Тази постановка получи голяма популярност в целия свят. Изпълнението на Аура Бош в ролята на Кармен, която бе устелила живец на голямата темпераментност, необуздана страстност, съвременно съчетани с голяма нежност и женственост, оплита в своите мрежи Дон Хозе, Ескамилио и Цунига, но на края сама става жертва на тази любовна интрига. Изпълнението на Дон Хозе от известния танцьор Азаре Плисецки ни показва до свършенство владение езика на това изкуство. Орландо Салгадо в ролята на Ескамилио, със своя темперамент се наложи като едно силно петно в този спектакъл. Същата — Христина Алварес бе изняма и демонична в този образ.

Многобройните гастролни на Кубинския балет из целия свят спечелиха сърцата на всички хора. Още звучат неслухащите овации, напълно заслужени от тези толкова скромен хора, искрени и изключително владеещи това висше изкуство. Те дълго време ще останат и в сърцата на великотърновчани.

На гостите бяха поднесени свежи цветя и подаръци.

(Соб. инф.)

Анна ИКОНОМОВА
балетмайстор в драматично-музикалния театър „К. Кисимов“.

Кубински журналист

В четвъртък гост на Велико Търново беше кубинският журналист и общественик Алберто Фернандес, който прояви особен интерес към работата на отечественофронтовските комитети и женските, към ролята на Отечествения фронт в социалното управление и участието му в решаването на стопанските задачи.

Гостът от далечна Куба по сети историческите обекти в града и околностите му.

(Соб. инф.)

СВЕТИЛНИК ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

Майчина гордост

РАДОСТЬ БЕЗ ИЗМЕРЕНИЯ

„Газета Краковска“ — орган на
воеводския комитет на ПОРП

„Зехсише цайтунг“ – орган на
окопния комитет на ГЕСП

В следващите брое
"Зехсише цайтунг" редов
осведомява за големия
интерес към изложбата и
ловите контакти устано
ни между представители
ГДР и НРБ.

Недялка КОСТОВА

УТРЕ Е ДЕНЯТ НА СПЕСТОВНОСТТА

Традиция е всяка година в края на октомври нашият народ да чествува Деня на спестовността, а месеците ноември и декември да бъдат обявени за анионни месеци по спестовността. Особено голямо развитие отбелязва спестовността в нашата страна след Априлския пленум на Партията, когато на основата на увеличаване на общественото производство се увеличават доходите на трудещите се и се създава възможност много по-широк кръг от граждани да спестяват. През периода 1953—1957 година влоговете са нараснали средногодишно с 13 на сто, а след 1957 с над 20 на сто. Корено се промени социалният състав на вложителите. Сега те са трудещите се от града и селото и членове на техните семейства.

При капитализма трудещите се са принудени да правят макар и малки спестявания, за да се обезпечат при болест, безработица, старост и др. или както казваше някога нашият на род „Бели пари за черни дни“. Тези черни дни в условията на социализма изчезнаха. В условията на социализма спестовността е последния от растящите потребности на работниците, служителите и трудещите се селяни. С увеличаване на доходите се увеличават и кръгът на гражданите, които си поставят за дача да построят собствено жилище и да го обзаведат, да закупят моторно превозно средство, телевизор, хла

дилник и др. За постигане на такива цели е нужно да се набавят необходими средства по-продължително време. Когато спестяванията са внесени на влог, те се изразходват икономично и за определена цел. Освен това вложителът получава допълнителен доход от лихвата на влога си. Освен личното значение, спестовността има и голямо обществено значение. Спестовното дело в нашата страна, както и останалите лостове на финансово-кредитната система, е мощен фактор за построяването на социализма.

Великотърновски окръг е в челните редици на влогонабирателните окръзи в страната, за това и колективите на Държавната спестовна каса от окръга за първото тримесечие на 1972 г. бяха наградени с преходно червено знаме на Централния комитет на профсъюза и Централното управление на Държавна спестовна каса като окръг — национален първенец. В окръга работят 14 поделения на Държавна спестовна каса и 157 представителства към пощенските станции, селкоопки и ТКЗС.

През анионните месеци по спестовността — ноември и декември, всички делятели на спестовното дело трябва да работят неуморно за максимално привличане на свободните парични средства от населението в Държавна спестовна каса.

Гани МЪНГОВ
директор на Държавна спестовна каса — Велико Търново.

Безкасовите плащания на ДСК и в сферата на общественото самообслужване

Цифри и факти

Днес Народна република България стои на едно от първите места в света по спестовност.

Според статистическите данни през 1944 г. у нас е имало 1 464 000 спестители, а през 1971 г. техният брой е възлизал на 8 163 000.

На всеки гражданин на НРБ се пада по една влогова книжка.

Докато през 1944 г. е имало 95 милиона лева спестявания, миналата година те достигнаха цифрата 4 милиарда и 336 милиона лева.

Само през миналата година жилищно-спестовните влогове достигнаха сумата 894 милиона лева.

Системата на ДСК в страната сега разполага с 336 клона, спестовни каси и филиали в градовете и селата и с над 3000 представителства при пощенските станции, ТКЗС, селските потребителни кооперации.

Само сумата от застраховка „Живот“ през миналата година е възлизала на 200 милиона лева, срещу 9,5 милиона лева през 1946 година.

Програмата на БКП предвижда да се развият бързо онези сектори на обществените услуги, които водят до намаляване на домашната заетост. Услугите, предоставяни от спорт и други ще разкриват по-големи възможности за най-пълно използване на свободното време и за непрекъснато обогатяване на общата и специална култура на човека.

В тази насока в сметката на ДСК от началото на годината е предвидено чрез сметка 186 „Текущи сметки на гражданите“ да се извършват и безкасови плащания. За да се спестява личното време на гражданите и особено за изплащане на таксите за електроенергия, телевизор, вода и други, ДСК може да открива текущи сметки за безкасови плащания на гражданите. По този начин абонатите и данъкоплатците няма да губят ценно време по опашките в учрежденията. Само с едно молба на член от семейството, който има влог в ДСК, в която да се посочат данните за съответните видове плащания, могат да се изплащат въпросните данъци и таксите от ДСК, като същевременно може да спазват определените срокове.

Това разширяване дейността на ДСК в сферата на общественото самообслужване, ще увеличи броя и размера на влоговете, ще облекчи гражданите и ще бъде в духа на директивите на Десетия партин конгрес. А хората ще имат повече свободен време.

Йордан МИЦАНОВ
Райчо МИНЕВ
инспектори в БНБ — клон — Стражица

Съдба, свързана със съдбата на предприятието

Това е история на съдбата на едно семейство, свързано с живота си с този на Захарния комбинат — Горна Оряховица.

Тонен от мизерията и безперспективността в родното си село, Никола Къдарков през 1926 г. е дава седемнадесетгодишен, прекрива прага на Захарната фабрика. Губо бото експлоатират на детския и женския труд оставя незаличим след в съзнанието му. Нерядко у него се заржда мисълта за напускане, но той устоява. Прекръсва само по времето, когато отби на военния си дълг, за да се върне във фабриката вече мъж. Мъж, който разбира, който разсъждава. А времната са трудни, — времната на неси гурност, безпросветност... Майсторите чужденци крият своите тайни. „Вие — българите, не можете да работите друго, освен овце да пасете“ — надменно подхвърлят те и им възлагат само грубата и обща работа. Никола Къдарков преглъща думите с болка. И работи. Работи упорито, старее се да вникне в тайните на производството, да разбере, да открие, да докаже, че българинът е способен не само да пасе овце. И доказва. Още в ония дни — в 1942 година той е назначен за майстор-манипулатор.

Това е признание не само за Къдарков, това е признание за българина въобще. И това е една от най-трудните и най-скъпите победи на Къдарков. А две години по-късно идва народната победа. Никола Къдарков е в първите редици. Настъпват свободни дни. Хората вече работят с чувство, че работят за себе си, за свободната родина. Никола Къдарков е член на Партията. Един от първите, които ентусиазирано откликват на призива на партийното ръководство: „Ако не може да се уторми, то да се удвои производството на захар“. А тогава всяко зрънце захар е ценно.

Настъпват дни на изключителен труд. От 800 тона пре работка цялото на денношние се достигат 2000 тона. Нужни са обаче квалифицирани кадри. Нужно е учение. И Къдарков взема решение да изучи основно цялата фабрика, за да може после да помага на младите. За да не се повтаря вече някога онова криене на тайните на производството, практикувано от предшните майстори. А за да свърже още по-здраво съдбата си с тази на предприятието, той се премества със семейството си да живее на територията на завода.

Упоритият труд на Къдарков скоро е възнаграден. В 1948 година той получава първото си голямо признание „Народен орден на труда“ — сребърен.

В Захарна фабрика започва на работа и жена му — Мара. Настъпва е време на коренно нов труд — свободен от експлоатация, създателен. Труд, който позволява на човека да се гордее, да направи разлика от преди и сега, да види силата на работническата класа, да я почувства. Къдарков влиза в работата си цялото свое умение, енергия, ентусиазъм. Той се учи, учи и младите. Един след друг израстват млади и добри работници, на които Къдарков е предал своя опит и знания.

През 1954 година в Захарни завод като библиотекарка започва да работи дъщерята на Къдарков — Иванка. Тогава библиотеката е наброявала 6000 тома книги. За да достигне сега цифрата 31 000. Година по-късно в семейството на Къдарков влиза нов член — зетят Иван Йорданов. Той е един от най-добрите механици в цех „Транспорт“. Традицията на семейството продължава през 1956 година синът Георги. Тогава той постъпва като помощник-захаровар в Захарна фабрика. Бащата е предал своята любов към труда и завода и на сина си. След отиването на военния си дълг Георги се връща тук и като работник завършва вечерно механико-техникум. Тогава постъпва като механик в рафинерия към Захарна фабрика. Сега е ръководител на цех „Разфасовка“. Новият член на семейството — снахата Минка разбира се, също започва работа в предприятието.

Сега на грижите на баба Мара е младото поколение — Галина, Николай и Росен. Може би и тяхната съдба ще се свърже със съдбата на Захарния комбинат в Горна Оряховица.

Борис ЦВЕТАНОВ

Резултатен труд

Ремонтно-механичният цех в Захарния комбинат — Горна Оряховица се грижи за ремонта и поддръжката на сурьженията и машините във всички цехове. С тази трудна задача колективът винаги се справява с чест. В челните редици на трудовата надпревара са оксименистите с ръководител Димо Димов, които постигат средно изпълнение на нормите над 200 на сто. С отличната си подготвеност звановците Иван Язов, Стоян Григоров, Димитър Панчев и Петко Дарчиев са първи помощници на младите работници.

Много добре се справят със задачите си и сургурите, начело с Димитър Панчев, Дончо Магеров и др., които постигат средно изпълнение на трудовите норми над 160 на сто.

Б. Ц.

Из Съветския съюз

ВЕЦ в района на Далечния Север

Съгласно директивите на XXIV конгрес на КПСС за развитие на народното стопанство през годините на деветата петилетка (1971—1975 г.) започна строителството на електростанцията на река Колима. Тя ще дава енергия за бързо развиващия се рудодобивен район в Далечния север на СССР. Предвижда се първите агрегати на електростанцията да влезат в експлоатация през 1975 година.

Новата ВЕЦ е уникално съоръжение. Нейната язовирна стена с височина 130 метра ще се построи в район с вечно замръзвала почва, а машинната зала ще бъде изградена в скалите.

На брега на Колима заедно със строителството на електростанцията расте и градът на хидростроителите — Синегорие.

Нови промишлените трове на Казахстан

Правителството на Казахката република утвърди градоустройствения проект на Нови Узен. Този млад град, който ще наброява 60 хиляди жители, ще бъде построен на полуострова Мангышлак (източното крайбрежие на Каспийско море), недалеч от намиращите се тук големи залежи на нефт и природен газ. Оригиналната планировка, подказана от специални изпитания на модела на града в аеродинамическа тръба, ще го предпази от честите в този район прашни бури.

През деветата петилетка се предвижда да бъдат изградени в Казахстан 10 нови промишлени центъра. Те значателно ще увеличат икономическия потенциал на тази република, която по производството на промишлена продукция заема трето място в Съветския съюз.

Запомнете „БЕ — 30“

Боядисаният в бяло и синьо самолет се засява, изминава 250 метра и леко отлепяйки се от земята, скоро се превръща в малка точка на хоризонта...

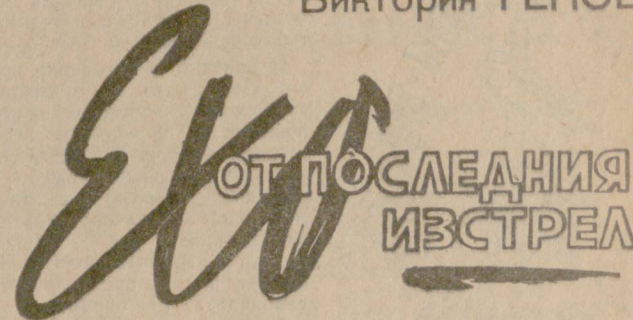
Нашият „БЕ-30“ — разказва главният конструктор на самолета Георги Бериев — развива максимална скорост 460 километра в час. Той е снабден с два турбовитлови двигателя. Дори при откъсване на единия от тях той може да излети и да продължи полета си. Самолетът взема на борда си 14 пътници, поща и други пратки. Той е снабден със система за автоматично насочване при кацане, разчетена за минимална височина на облачността 50 метра и минимална хоризонтална видимост 300 метра.

При кацане пръбът на „БЕ-30“ е само 130 метра, поради това за него е достатъчна височина от 550—600 метра, която може и да не бъде бетонна.

„БЕ-30“ ще замени ветерана на малката светска авиация „АН-2“, широко известен в страната и чужбина.

(АПН — София — прес)

Виктория ГЕНОВА

Откъси от сложената под печат повест

Долу царя

Някой силно и грубо улови рамото му и го изтръгна от дълбокия сън, в който (странно!) нямаше никакви образи и гласове... Това бе равен, спокоен сън. Антон разтвори очи — в стаята нямаше никой. Надигна се на лакът, но прехапа устни от болка — сякаш някой с всичка сила стовари едър железен юмрук върху лявото му рамо и той се отпусна на възглавницата. Спомни си: от снощи е. От студентския празник... 8 декември 1941 година.

Това окончателно го изскубна от властта на съня. Въпреки пулсиращата болка, зяла го вълна на щастливо, лунващо съзнание — все пак бяхме победители! Ние бяхме по-силните!

Притвори клепачи. Но не за да търси съзнателно нишката на съня, а за да изживее всичко отново.

Народният театър бе заложен от ослепителна светлина. Военните музиканти продухаха за последен път инструментите си. Наперени офицерчета размятаха със смехливо конкетство разкошните си пелерини. Нагло лъчеха металническите копчета върху сините строхарски униформи. Легионерите се строяха за тържествен шпалир — те трябваше да посрещнат негово величество с възторжени овации. През целия кратък път от двореца до театъра царят трябваше да почувства мазната им угодила лачейщина. И те още от сега ретепираха с нестройни пискливи гласове: „Всемогущи, прави божие, молим царя ни пази!... Дай му сили, за да може...“

Но тук бяха и истинските народни синове. В градската градина принидаха все нови и нови групи ремесленици и бонисти, стискаха радостно десниците си, поздравяваха се отдалеч. Беше ги обхванало празнично възбуждение. Чувстваха се и извънред и организираност — сякаш всеки знаеше мястото си, на което трябваше да остане до получаването на следващата заплата.

И ето — откъм кордона край улицата енка дрезгаво, крещящо „Ура-а-а!“. От портала на двореца плавно се плъзна царската кола. Тя се движеше съвсем бавно — я не бе, че монархът искаше да продължи приятно-гледеличното усещане, че младешките го обичат, че за него са готови...

И изведнъж се разнесе: — У-у-у-у!

Пропищяха пронизващи из свирвания.

Силни викове замахнаха с унищожаваща плесница: — Долу царя!

Вдигнаха се възгласи: — Да живее СССР!

— Да живее народното студентство!

При храстите до входа на градината, точно срещу театъра, ярко и предизвикателно се вдигна и затрептя алеята, която на университетските бонисти.

Напразно легионерите ксакса гърла: — Ура-а!

Военната музика уплашено гръмна някакъв шовинистичен марш.

Височайшата кола се стрелна като охилен и спря пред театъра. Бързо и нервно царската свита изтича по стъпалата и хлътна в широко разтворената и украсена с гирлянди врата.

Тогава стана сблъскването. Започна страшно. Велико. Хубавото. Полици и легионери с палки и юмруци хунаха към градината. Виеха от озлобление. Блъскаха, удриха, тъпчиха. Лавината им се устреми към знамето. Искаха да го изтръгнат, да разкъсат, да го смачкат в краката си, в калта.

Антон потърпна. Имаше инструкция: в такъв случай отговорниците да бъдат в страни, да не рискуват. Той път нямаше сили да се подчини на това изискване. Бе толкова лесно да се стои в тъмнината. Но там оставаше знамето. Към него направише крачка, който бе успял да разкъса оброча на охраната. Знамето се люеше. Антон скочи върху една пейка, за да види по-добре. В гърдите му блъскаше чук, удрише и крещеше: „Защо си тук, защо стоиш? Как мо жеш!“

Легионерите и полиците замахнаха с палки срещу организирания край знамето кордон. Няколко момчета рухнаха окървавени. Но здравите и храбри ръце все още издигаха знамето. Антон се втурна и извика: — Другари, спасете знамето!

И сам не позна гласа си, който силно и страшно запля: — На крак, о парии престрени!

От напрежение и вълнение нещо заседна в гърлото му и той се задави. Усети как нещо настърхна у него... Това бяха минути, които не само той щеше да запомни навинаги. Изумението му уши чука как като първа пробягнала вълна песента се понае се напред. После укрива мисълта, че си пробие път към знамето. То не трябваше да попадне в нечистите ръце на врага. Не трябваше! В никаква случай! А то как то оживяло се люлееше, като че молеше: „Не ме предавайте! Спасете ме!“

Започна да го предават от ръка в ръка. Висок, ширококопещ легионер успя да улови дружка и с победоносен зверски вик го изтръгна. Но тутакси друг ремисист се хвърли, сграбчи здраво пръта с алания плат и с всичка сила го натисна към гърдите си. В ръцете на легионера остана края на голямата кола.

Тогава започна ръкопашният бой.

Къде беше Вазов да види как

...всякой гледа само да бъде напред и гърди ге роиски на смърт да изложи, и един враг повече...“

Двама легионери алачеха слабичко момиче. Антон се втурна, улови отзад единия и ловко с коляното си го удари в гърба. Легионерът изрева и падна на земята. Тогава другият замахна и стовари палката си върху лявото му рамо. Болката го разкъса, стори му се, че с ятаган разсъкоха цялата му лява половина. Но дясната още пазише силите си. И без сам да разбира, като че някакъв вътрешен глас бе дал мигновена строга команда, дясната му ръка се вдигна и той усети как юмрукът му потъна в нещо меко и лепкаво. Веднъж, дважд...

Легионерът се свлече, като притискаше с две ръце лицето си.

Антон почувства, че му прилошва, че му се повдига от отвращение.

— Ето я моята страшна слабост... Пак се връща при мен... — помисли той с ужас. — Какъв боец, какъв революционер съм аз, щом само едно усещане на кръв върху юмрука ми може да предизвика такъв пристъп на гаденост!

Този своя слабост осъзна още на първото упражнение по ресекция. Когато насрещна му блика кръвта на животно, той загуби съзнание. Нима и сега?!

Спаси го настойчивият вик: — Другарю, помогни!

Носеха окървавен младеж. Трябваше час по-скоро да го изнесат. Колкото е възможно по-далеч.

Прекосиха градината. Край храстите до оградата спряха, за да отдъхнат.

— Къде? — попита Антон, като улови ръката на пострадалия. Пулсът бе слаб, но се долавяше.

Момчетата се спогледаха: — Трябва у тях... Но как ще го качим на този редв трамвай... Веднага ще го арестуват.

Антон се изправи: — Чакайте тук!

Понякога зад музея спираха файтони...

Итича.

Файтон наистина намери. Човекът бе стар, грохнал и не задаваше излизни въпроси. Мълчаливо се съгласи да вдигне горюка. — Приятелю, ние много пиян — обясни Антон. — Неудобно е да го виждат в този вид... Внесоха момъка. Старецът се пръвеше, че нищо не вижда. Само надигна капак на седалката си, извади нащърбено шише с навито парче вестник вместо запушалка и го подаде: — Напръскайте момчето да се свести... И кръвата му избързаше!

— Качавайте се, всички се качавайте! — нетърпеливо ги подканяше Антон. — И видете ли полиция, пейте с цяло гърло!

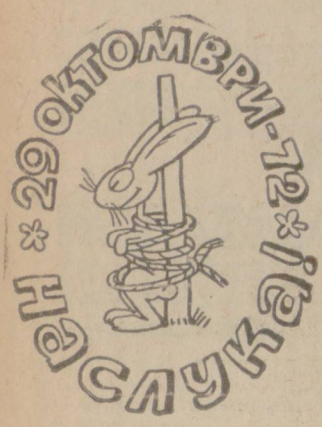
(Следва)

Държавна печатница „Дим. Наїденор“ Велико Търново

БРСИ

1. Пакетировач на готова продукция.
2. Помощник машинисти на плоско-печатни машини.
3. Ученици линотипери.
4. Общи работници.
5. Огняр за парен котел.

Справка в дирекцията.

го освен да разреша на своите членове — ловци право то на повторна таксация на зайците, но вече в натуроморно състояние.

И приятно, и отговорно право! След като се поскарят с булките си относно експироващата и провизията, неохотно ходими за първия ловен излет, прославени те мъже с двучевки на рамо ще започнат един истински маратон за опознаване на всички трънки в родните поля. Но понеже в този прекрасен ден канонадата от гърмежи и лай на гончата ще бъде потресаваща и са възможни всякакви изненади, смятаме, че нужно да припомним някои основни изисквания на устава. Нека при всяко спирание ловците си ги пресвират, как то правят учениците и студентите, желалши да получат по-висока оценка.

1. Когато братът ловец не улови нито един от стотен възможни заека, нека не мисли, че това се дължи на малък шанс, нека не се джупане или пък на отслабналото обоняние на кучето му. Причина за неуспех тръбва да се търси в нарасналата интелигентност на зайците. Гонит

ТРИ ОТ СТО ВЪЗМОЖНИ

бата с кучета, ловът на фаре, всевъзможните бракини ерски прояви и отстрелът извън рамките на законната норма научава намаляващите представители на дълбокухите да са хитри, ловки, предпазливи и бронирани за сачми от всички номера. В еленския край например положението е доста обезпечено. Там хиляди котки и два пъти по толкова лисици (честна ловджийска!) скитаха из голя и гори, правеха подбор на многодетните зайци семейства и в крайна сметка сега че може дори в опашката лъжа да се похвали със сполучлив лов. Малцина членове на съюза намираха време да нарамат пушки и търнокопи за унищожаване на тая напасть, останалите бяха забравили, че са ловци. Както е тръгна да работата, скоро в тия се лиша заек ще виждат само в препарирано състояние...

2. Когато, увлечени в преследването на заек, ловците срещнат дива котка, лисица или вълк, те нека знаят, за екът не е работа, че да избяга. Трябва веднага да насо

чат оръжие срещу хищника. За изгодата от това да не мислят. В краен случай могат да постъпят като колегите си от село Б... Там убиха един домашен пес и пробутаха ко жата му за вълча Шаро има ше на челото си компрометиращо бяло петно, ала това не смути вълчарите. Защото и той, който уби песа, и оня, що прие кожата, никога не бяха посещавали плуващ звярилник...

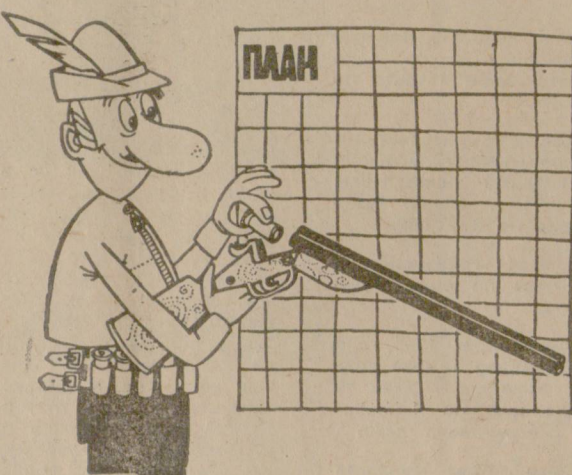
3. Когато в родните гори се мърят дива свини, елени и сърни, нека мъжете с двучевки мушкетите още веднъж

си припомнят, че не бе много отдавна, когато на това място във вестника отпратихме стрелосносни поздравии до някои ловци от Стражица, а на колегите им от Константина и другите не усянахме да изпатим такива, но те също бяха санкционирани от съответните органи...

В заключение ще добавим и да не удари нито един от стотен възможни заека, но които знае и тия три правила, ловджията пак ще има полза... Наслука!

Н. БАЛИН

БОР ДИРЕКТОРСКИ МИСЛИ

— Време за лов настана, но дали няма да изгърми на предприетия планат!..

ЛОВНО-СЕЛСКОСТОПАНСКА

Без думи.

Вместо туршии и конфитюри — миниатюри

ЧОВЕКЪТ, КОИТО ПЕЕШЕ И ТАНЦУВАШЕ

Представте си едно много оживено пътно кръстовище в град. Автомобили, хора — навалица. И точно на това място обикновен гражданин, с палто и панталони, с мека шапка и черни обувки, пее и танцува. Спират автомобили, спират хора. Човекът пее и танцува. Нищо не го мислеше, ала пее и танцува. Първо издава едно страшно испанско танго, после премина на стар виекиски лад и ето, че подхваща и модерен ритъм. Пее и танцува градоулюбив, много жеството гледа и се чуди.

— Луд е! — казва някой.

— Ами! — отвърна гражданинът. — Занесох си телевизора в "Телевизионни повреди". Не мина месец и телевизорът беше го тови...

Тогава настъпи тишина, в която седем души си прехапаха езиките, а на един "грабнат" му подпаднаха двесте чистаки.

Тогава настъпи тишина, в която седем души си прехапаха езиките, а на един "грабнат" му подпаднаха двесте чистаки.

СИМАНОВСКИ

ГРОЗДЕ НЕ НАБРАХ

— Ама да знаеш какви хубави домати! Всех си дае пазарски чанти.

— Аз само три пъти съм ходил да, но с чучки екстра се за пасих.

— Никъде не намерих чучки. Ама пък карфиол съм си донесла за десет години.

— Шом има, защо да не си вземеш. Аз си набрах грозде.

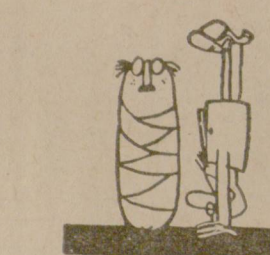
— Грозде не набрах, но ябълки, колкото искаш. Напълних те тири касетки.

Не мисли, драги читателю, че тия граждани са били на пазар. Просто бяха ходили на бригада в помощ на селското стопанство.

МУМИЯ

Долетел специално със самолет от Каиро, този уникален случай професор Гредич аз при чащата си с анафасок, после вдигна една чедла стойка, постоа така бързо пет ми

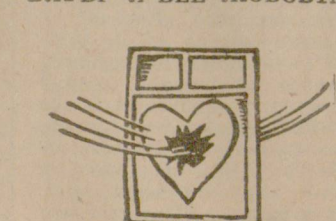
нути, за да преведе мислите си в ред и каза:

— Госпожи и господа! Ше бърза да крвтък. Този изданад не е мумия. Той не е балсамиран, не е и въобще умира. Този човек е заспал. Благодаря за вниманието, госпожи и господа! — професор Гредич напусна читалището, бързайки за самолета си.

Тогава самодееците се ядосаха по-внимателно в този, когато всички мислеха за мумия и ахика.

Оказа се, че това е председателят на читалището, който си бе заспал на бюрото още от началния театрален сезон и нямаше никакво намерение да се събужда.

ВЯТЪР Я ВЕЕ ЛЮБОВТА

— Та казваш, Трандафилке, че ме обичаш!

— Обичам те, Дончо!

— Хубаво е, дете ме обичаш.

— Не е лошо.

— Ами каква е любовта ти?

— Голяма, Дончо!

— Колко голяма?

— Много голяма!

— Ама точно колко голяма ми кажи?

— Ами голяма, голяма... колкото новия ми краварник!

— Вятър я вее тогава твоята любов. Трандафилке! Смихнат вятър, дете ме през скупачите пророчи и врати на краварника.

Марин КРУСЕВ

ГОЛЯМОТО НАСТЪПЛЕНИЕ

След принудителното затисване от сеитбенина фронт — не що ново. От няколко дни елитни селскостопански механизаторски части засилват настъпелните си сеитбени действия по цялата територия на окръга. Продължават денонощните масирани атаки. Вече през нощта крупни тракторни съединения в Страхилово и Масларево са атакували успешно току-що освободените площи от царевича и вахарно цвекло. Разгънали се на широк фронт под засилена плавна светлина на фарове те, те са овладели (засели) още няколко хиляди декара. Отбрани части от отредите на АПК "Дунав" и "Янтра" с

мощни фронтални и флангови удари са се приближили близо до крайната цел. Незасетите площи намаляват ежечасно. В действие влизат все нови и нови механизаторски части, които с небивал ус

трем се хвърлят в битката. Очаква се в резултат на мощното настъпление сеитбеният план след няколко дни да бъде превзет, т. е. изпълнен.

ТОМИЧ

Диогениада

Ако Диоген беше от Сухиндол

И този път, жаден за нови срещи и за нови впечатления Диоген замръкна една вечер в кооперативното стопанство на Сухиндол.

И понеже тази есенна нощ, за разлика от други нощи, беше тъмна и непрогледна, то се наложи на мъдрена да запази отново фенера си.

И ето какви работи освети той:

ПЪРВО — Около 5000 броя унищожени калени на облагородени лозинки, поради не достатъчните грижи на безгрижния агроном Иван Узунов.

ВТОРО — Повече от 6 тона развалени фуражни смеси, за които сега управителят съвет на стопанството в село Коевци се мъчи да съчини някои оригинален вни.

ТРЕТО — Домакинът на стопанството от гореспоменатото село Парашкев Генов, който в настоящия момент пише фейлетона "Не съм виновен за намерения излизък от 13800 кг пшеница и 3800 кг ечемик в моя склад".

ЧЕТВЪРТО — Над 3 тона третирани с препарат ечемик за засяване (пък в стопанството на село Коевци), който вместо да бъде засят навреме, е бил оставен да се похаби без време.

ПЕТО — Ентусиазираният механизатор Владимир Д. Христов и още по-ентусиазираният бивш отчетник Иван Хр. Голаков от Сухиндол, който, прилагайки на дело принципа "Аз на тебе — ти на мене", съвместно фалшифицира един кошач с фактурни.

В резултат на тази фалшификация те прибират левове те и стотинките за извършените от тях услуги на частни лица с трактора на стопанството, "забравяйки" да ги отчетат в касата на ТКЗС.

ШЕСТО — ... Ала за шестото, седмото и т. н. нещо, което те види, чуе и намери Диоген с фенера си — по нататък.

Пенчо ЛУНДЖЕВ

Кой се хвана в калана

От хлебопекарницата в село Чакали, Бебровска община, изчезваше брашно. Типо

кабинет "стрела"

Нашият сътрудник, карикатуристът Стефан ДИМИТРОВ нахлу запхнат в редакцията и заяви, че е разстроен от разСТРОИТЕЛНИ теми. След като го прегледахме основно, установихме, че особено две от темите, създаващи му такова мъчение, трябва незабавно да се подложат на лечение. Имат думата строителите!

— Не се тревожи, майсторе, годината не е посочена!

— Бързаше да влезем в нов апартамент, а сега не можем да излезем!..

СПРАВОЧНИК

КИНО

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: "Девети септември"; "Трета след слънце"; "Синовете на великата мечка"; "Искра"; "Седмична на лудите"; "Трудов фронт"; "Макелонска кървава сватба"; "Инспекторът от криминалната милиция"; професионално кино "Васил Мавриков"; "Очакване"; "Князът"; научно-популярни и документални филми.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: "Ленин"; "Наковалня или чук"; "В подножието на Килиманджаро"; професионално кино "Хараламби Станков"; гара Горна Оряховица "Раста на воля"; "Спартак"; "Короната на руската империя".

СВИЦОВ: "Алеко Константинов"; "Полонеза от Огински"; "Академия"; "Напълно порядъчни мъже".

ПАВЛИКЕНИ: "Димитър Стоянов"; "Сътворението на света"; "Битката за Берлин"; "Песента на света".

ЛЯСКОВЕЦ: "Христо Ботев"; "Федра"; "Голямата змия"; "Джентълмени с късмет".

ЕЛЕНА: "Христо Ботев"; "Тайната на един живот"; "Наковалня или чук".

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: "Коста Петков"; "Наковалня или чук"; "Господа от другия свят".

СТРАЖИЦА: "Развитие"; "Спортската"; "Напреж, човеце".

СУХИНОДОЛ: "Трезвост"; "Куршумът се бие от смелия"; "Чо Гевара".

ТЕАТЪР

Днес, утре и в четвъртък драматично-музикалният театър "Константин Кисимов" ще представи във Велико Търново "Албена".

Със същата постановка театърът ще гостува на 31 вторник в Добри дяд, на 1 ноември в Козаревец, на 3 — сряда в Горна Оряховица.

КОНЦЕРТИ

На 31 октомври във Велико Търново ще се състои кланов концерт на полския пианист Паленич.

Младешката театрално-музикална група "Четири плюс четири" от Софийския музикален театър ще изнесе на 1 ноември във Велико Търново спектакъл по програмата от цикъла "Българска музикална младеж".

Българско трио за класическа музика, ще гостува на 2 ноември във Велико Търново с концерт творби из камерното творчество на Хайден.

ФУТБОЛ

"А" РЪГ

"Тракия" — "Перник"; ЦСКА "Септемврийско знаме" — "Тясково"; "Спартак" — "Волов"; "Дунав" — "Етър"; "Ботев" — "ЖСК-Спартак"; "Черноморец" — "Левски-Спартак"; "Черно море" — "Локомотив" (СФ); "Берое" — "Академик"; "Славия" — "Локомотив" (ПД).

"Б" РЪГ

"Дунав" — "Кърпачев"; "Бдин" — "Чардафон Орловци" (ГБ); "Дунав" — "Левски-Спартак"; "Черно море" — "Локомотив" (СФ); "Берое" — "Академик"; "Славия" — "Локомотив" (ПД).

ТЕЛЕВИЗИОН

СЪБОТА — 28

10.00 — Новини; 10.05 — За краища и хармонично тало; 10.10 — "М-1 и Телур" — предаване за пионерите; 10.40 — "Подземно не бе" от Блага Димитрова; 11.10 — "Паметта на времето" — предаване на редакция "Лъч"; 11.35 — Гости на фестивала Софийски музикални седмици; 11.45 — Спорна мозайка; 11.55 — Мелодия на месеца; 12.00 — Информационен дневник; 17.15 — Мизансцена; 17.40 — "За пионерите: Хубава си, татко"; 18.00 — Новини; 18.10 — "Миг за България" — очерк за Георги Измирлиев; 18.25 — Ежечасен дневен днес, утре, втрети ден; "Повече свободно време"; 18.50 — "Дует из операта "Отело" от Берди; 19.00 — Радио-телевизионна панорама; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — "По света и у нас"; 20.25 — "Интерклуб" — забавна програма; 21.15 — "Пътят киносага"; 21.45 — Оперетно ревю; 22.35 — Усмивки от старите ленти; 22.50 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 29 ОКТОМВРИ

10.00 — Новини; 10.05 — Шахмат; 10.30 — "Денят на Европа" — музикално предаване; 11.30 — Курс по руски език; 11.55 — Курс по немски език; 12.25 — Цветна програма; "Тракийска сватба" — фолклорно предаване; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — Повторение на XII клас от поданицата "Народски километър"; 14.40 — "Телефон 71" — забавна програма; 15.10 — В света на животните; 15.35 — Творби на българския анимационен филм; 15.55 — Детско сериен филм; "Пожарната кола Фелицита"; 16.15 — "Седмична мошкетер" — седмични новини; 16.40 — Концерт на ансамбъл "Дружба"; 17.30 — "Лидише" — документален филм; 18.00 — Новини; 18.10 — ТВ обекти; 18.50 — "София почервеня" — предаване на случая 40-годишнината на Софийската комуна; 19.05 — Аз лас; "Бангладеш"; 19.45 — Мелодия на месеца; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.25 — Спортен скрин; 20.30 — "Сюжет на малък разказ" — светски игрален филм; 21.50 — Цветна програма; "Не дразнете животните" — забавно предаване; 22.30 — Реклами; 22.40 — Новини.

Кръстословица

ВОДОРАВИО: 1. Изобретателят на телефона; 4. Насочено движение на електрон по проводник; 7. Френски писател, автор на "Жан Кристоф"; 9. Дезинфекционна течност; 11. Роман от Станислав Лем; 13. Съвременен български писател; 15. Унгарски поет (1877—1919); 16. Известна на наша оперна гевиня; 18. Град в Ирландия; 19. Съвременен български композитор; 21. Хълм край Белград; 22. Героподемна машина; 23. Топар на Кр. Велков ("Село Борово"); 25. Клинопаши тип папалаги; 26. Германски киноартист; 27. Войсково подразделение; 29. Италиански физик (1745—1827); 30. Действувало лице в операта "Паялчо" от Леонавалдо; 31. Основен елемент в ходовата част на автомобил (мн. ч.); 32. Южнославянски народен танц; 34. Органично нарушение цялостта на кожата; 36. Светски революционер (1882—1922); 37. Град в Норвегия; 39. Опера от Перголези; 41. Италианска оперна певица (1843—1919); 42. Действувало лице в операта "Порги и Бес" от Гершуни; 44. Собствено име на датски физик-небелст; 46. Герония на Толстой; 47. Съвременен полски писател; 49. Скрашеното на звание на Международния олимпийски комитет; 50. Дец на българското и международно работническо движение, създател на Георги Димитров; 52. Скоба за съединяване на две или повече толинии в нотен текст; 54. Кратко описание, бележка; 55. Сечива за работа; 56. Тънък копирен плат; 57. Аниотичен орган.

ОТВЕСНО: 1. Парична единица във Венецуела; 2. Иглолистно дърво; 3. В стария Рим — духове-пастители на дома; 4. Река в Унгрия и Югославия; 5. Тесни и дълги хълмове, образувани от ледникови наноси; 6. Взаимно отношение на тонове и краски в една картина, подчинено на един общ тон; 7. Френски скулптор (1840—1917); 8. Земеделски имот; 9. Отгетична силикатна маса при изригване на вулкан; 10. Немска киноартистка; 11. Премитивен плавателен съд; 12. Един от учениците на Кирил и Методий; 13. Старопланиски връх; 14. Езеро в Турция; 17. Река в Подмосковие; 20. Домоуправител; 22. Виден леев на КПСС (1875—1946); 24. Опера от Верди; 26. Персийска златна монета; 28. Холандски футболен отбор; 29. Строителен материал; 32. Списък с описание на книги в библиотека; 33. Хладилник газ; 35. В музиката — живо, въодушежено; 36. Закон в изкуството; 37. Норвежки крал; 38. Река в България; 40. Пълни поземлени владения при феодализма; 41. Дебел многогодишен лед; 42. Лекотателска дисциплина; 43. Оперета от Парашкев Хаджиев; 45. Спортна принадлежност; 47. Морски крайбрежен вятър; 48. Музикално произведение за един изпълнител; 51. Богиня на измамата (гр. мит.); 53. Политура.

Съставил: Валентин МАРИНОВ

